

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio LXI. Montis Cassinensis iurisdictionis, 27. Martij 1651. Confessarios
Monialium Prælati regularibus subiectorum non indigere approbatione
Ordinarij ad audiendas illarum confessiones. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

fuerunt infimul examinati, & Varella fuit repro-
batus, Manriquez verò approbatus, qui cum post-
ea conſequutus fuiſſet nominationem à Capitulo
Lucenſi, cuius vigore etiam reportauit inſtitutio-
nem, vt in dicto Summario num. 4. Vtique dici non
debet, quod illi collata fuiſſet Vicaria ex ceſſione
dicti Varella.

19 Nec magis refragatur, quod aliquando Vicaria
per concurſum fuerit prouiſa, cum ex eo præiudi-
cium dicto Capitulo non inferatur; nam licet in id
aliquoties conſenſerit, plures nominando inter quos
fieret concurſus; non ideo ſibi ademit facultatem
in futurum vnicum nominandi, cui abſque concur-
ſu, & cum ſolo examine collatio fieri debeat, vt in
terminis reſpondit Rota decif. 443. numer. 7. verſ.
non obſtat, & n. 3. part. 5. tom. 2. recent. vbi n. 9. verſ. &
quatenus, &c. ſubditur præſummi poſſe concurſus fa-
ctos fuiſſe per errorem: ſequitur Rota decif. 580.
n. 24. & tribus ſeqq. p. 4. tom. 3. decif. 16. numer. 15.
verſ. neque obſtare, & num. ſeqq. p. 6. recent. vbi reddi-
tur ratio, quia ad formam Conſtitutionis Pij V.
faciendæ ſunt collationes, & Conſtitutio continet
decretum irritans, quod inſcit omnem poſſeſſionem
contrariam, Rota coram Caualer. decif. 599. in fine
coram Merlino decif. 133. n. 8. & in dicta Gerunden.
Capella 20. Martij 1645. §. non obſtat, in primo, & 27.
Ianuarij eiusdem anni §. quia neceſſitas in fine, coram
R. P. D. meo Bichio.

20 Minus autem obſtat, quod dictum Beneficium
fuerit collatum tanquam vacans, quod repugnare
videtur vnioni, cum vnita non dicantur vacare. Nam
huic obiectioni reſponſum fuit vacationem largo
modo verificari etiam in Beneficiis vnitis, & ma-
nualibus, cum vacare dicantur per remotionem, &
per obitum. Gloſ. in Clemen. vnica, §. promiſſa verbo
renocari propè med. verſ. & ſcias de ſupplen. negl. Pralat.
Card. ibidem num. 8. Vitalia. n. 9. Gonzal. ſuper reg. 8.
Cancellaria gloſ. 15. §. 2. ſub n. 24. & reſpondit Rota in
Peruſina Beneficij 10. Februarij 1648. §. fin. coram
R. P. D. meo Bichio.

21 Denique non aduerſatur, quod de anno 1625. hu-
iuſmodi Parochialis fuerit collata Vicario non ad-
nutum amouibili, iuxta diſpoſitionem Bullæ, ſed
perpetuo, & quod ſententia Ordinarij ſuperius re-
lata loquatur de Vicaria perpetua. Nam licet fuiſ-
ſet datus Vicarius perpetuus, & Parochialis in ti-
tulum collata, non ex eo alteraretur vnio facta, aut
tolleretur obſeruantia præcedens quoad exercitium
Curæ, & modum prouidendi, vt in terminis firma-
uit Rota coram Caualer. decif. 595. num. 2. verſ. &
licet, & n. ſeq. coram Merlino dicta decif. 115. n. 13.
& in dicta Peruſina Beneficij §. finali, coram R. P. D.
meo Bichio, ſtante præſertim diſpoſitione Conci-
lij Trident. ſeſſ. 7. cap. 7. de reform. quæ arbitrio
Epiſcopi remittit reductionem Vicariæ temporalis
in perpetuam, vt tradit Garz. de Benefic. part. 11.
cap. 2. numer. 9. Barboſ. in Collect. Concilij dicta ſeſſ. 7.
cap. 7. num. 15. vbi ait idem procedere, quamuis in
litteris vnionis eſſet ſtatuta temporalitas, & de offi-
Epiſcopi alleg. 72. num. 190. & refert ita fuiſſe de-
claratum per Sacram Congregationem Concilij, &
animaduertit prædictam facultatem Ordinario
competere, quando literæ vnionis emanarunt ante
Concilium, & tunc requiri iuſtum arbitrium & ne-
ceſſariam cauſam, quodque in viſitatione fiat, alio-
quin poſſe appellari à prædicta reductione, vt etiam
tradit Flores de Mena var. quaſt. 10. n. 47. Garz. de
benef. dict. part. 11. cap. 2. num. 8. quod Barboſ. vbi
proximè ſequitur.

Atque ita vtraque parte audita, &c.
Decif. Rot. Rom.

R. P. D. B I C H I O
MONTIS CASSINEN.
Iuriſdictionis.

Lunæ 27. Martij 1651.

Ad cap. 60.

ARGVMENTVM.

CONFESSARIOS Monialium Prælatiſ regu-
laribus ſubiectarum non indigere ap-
probatione Ordinarij, ad audiendas confeſ-
ſiones illarum, exemptionem autem pro-
bari ex eo, quod Epiſcopi nullam vnquam
in illis monaſteriis iuriſdictionem exer-
cuerunt. Imo ab alienis, & ſibi beneuiſis
Epiſcopis Chriſma, Oleum Sanctum &
Pontificalia ſuſceperunt, & tanquam de
territorio ſeparato habitæ fuerunt. Præſer-
tim ſi Abbates ibidem per plures annos
exercuerunt diuerſos actus ad iuriſdictio-
nem quaſi Epiſcopalem pertinentes.

SVMMARIVM.

- 1 Rota ſolet reuerenter amplecti declarationes con-
gregationis Cardinalium.
- 2 Confessarij monialium exemptarum non indigent ap-
probatione Ordinarij ad audiendas illarum con-
feſſiones.
- 3 Appellatione iuriſdictionis continetur tam civilis
quam criminalis.
- 4 Dictio aliquid eſt generalis & omnem ſpeciem com-
prehendit.
- 5 Si Epiſcopus non poſſit ex priuilegio monaſterij la-
xare interdictum vel excommunicationem, colli-
gitur ex eo quod nulla ipſi in illo competit iuri-
ſdictio.
- 6 Si monaſterium à quocunque Epiſcopo ſibi beneuiſo
poſſit recipere ea, quæ dependent ab ordine, & di-
gnitate epiſcopali, probatur ex eo Epiſcopum or-
dinarium non poſſe in illo iuriſdictione exercere.
- 7 Si quilibet Epiſcopus in aliquo Monasterio poſſit ad
libitum Monasterij Pontificalia exercere, illud
dicitur exemptum à iuriſdictione Ordinarij.
- 8 Quamuis Eccleſia ſit intra limites alicuius Diœce-
ſeos, tamen poteſt verè & propriè conſtituere
territorium ſeparatum.
- 9 Enumeratio antiquiſſima & adminiculata probans
veritatem rei enunciata.
- 10 Eccleſia quantumuis exempta debet reuerentiam
Epiſcopo ordinario.
- 11 Priuilegium exemptionis Monasterij ampliffimis ver-
bis Abbatis ſauore conceptum comprehendit ex-
emptionem à iuriſdictione Epiſcopi.
- 12 Confirmatio ſtatutorum Monasterij facta per Abbatē
arguit exemptionem ab Epiſcopi iuriſdictione.
- 13 Confirmatio ſtatutorum eſt actus iuriſdictionis, &
denotat ſubiectiōem erga confirmantem.
- 14 Viſitatio eſt actus iuriſdictionis.
- 15 Si Abbas viſitandi Monasterium ius habeat, proba-
tur ex eo ſubiectio, præſertim ſi in viſitatione de-
creta faciat concernentia clauſuram, & alia quæ
ad ſolum Epiſcopum pertinere ſolent.

- 16 Abbas si confirmationem in Monasterio exercere solitus sit, sequitur Monasterium esse illi subiectum.
- 17 Qui sint alij actus ex quibus argui possit Iurisdictionem super monasterio spectare ad Abbatem cum exemptione à Iurisdictione Episcopi diocesani.
- 18 Monasterium exemptum, dicitur propria diœcesis Abbatis.
- 19 Constitutio Gregorij XV. & alia super potestate Episcopi erga Monasteria non comprehendunt illa in quibus Abbas habet Iurisdictionem quasi Episcopalem.

DECISIO LXI.

- 1 **C**onfessarius Monialium Monasterij SS. Cosmi & Damiani Terræ Talliacotij deputatus per Abbatem Montis Casini, An indigeat approbatione Ordinarij Marficani, dubitatum hodie fuit, & negatiue responsum, quia ita aliàs declarauit Sac. Cōgreg. Eminentissimorum Sac. Concilij Tridentini Interpretum, cuius declarationes Rota semper solet reuerenter amplecti, vt testatur Buratt. decif. 479. n. 2. & fuit dictum in Maioricens. parochialis 13. Iunij 1646. coram R. P. D. meo Celso, & in Alexandrina Canonica 13. Februarij proxime præteritis, coram Reuerendiss. D. meo Decano.
- 2 Iustaque ex abundanti eadem declaratio appareret, nam confessarius Monialium Prælati Regularibus subiectarum, quales, vt infra dicam sunt istæ, approbatione Episcopi non egere, disponitur in Sac. Concilio Tridentino sess. 25. de regul. cap. 11. circa fin. vers. atque aliis Monasteriis, & tradit Azor. instit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quæst. 2. vers. quæres, Armend. in addit. ad recopilat. legum Navarra. lib. 2. titul. 18. lib. 7. de relig. n. 98. Barbof. de potest. Episcop. allegat. 25. n. 47. & in collect. ad Concil. Trident. dicta sess. 25. de regular. cap. 10. n. 4. alique relati à Moderno Monacho Vallis-vimbrosæ de iur. Abbatiss. disp. 16. quæst. 2. n. 2.
- Esse autem has Moniales, ac Monasterium exemptum prorsus à potestate Episcopi Marficani, & subiectum iurisdictioni Abbatis Montis Casini, probatur quoad primam partem ex priuilegiis Apostolicis Alexandri Tertij, Clementis Tertij, Cælestini Tertij, Honorij Tertij, & Alexandri Quarti, relatis in Summ. Abbatis n. 4. & quatuor seqq. quorum aliqua nedum Monasterium, & Moniales, earumque bona suscipiunt sub B. Petri, & Sedis Apostolicæ protectione, sed vltro statuunt. Primò, quod nullus Marforum Episcopus in hanc Ecclesiam, vel eius Moniales, & Clericos illi inseruiantes, aliquid Iurisdictionis exerceat, vnde excluditur prorsus Episcopi Marficani Iurdictio tum Ciuilitum Criminalis, & quam appellatione Iurisdictionis comprehendunt Doctores in l. 2. ff. de iurisd. omni. iudic. & in puncto similis priuilegij aduertit Maceraten. var. resol. lib. 3. resol. 4. n. 2. & ponderata præsertim dictione, aliquid, quæ vniuersalis est secundum subiectam materiam, & omnem etiam minimum Iurisdictionis actum comprehendit, Cened. post lib. pract. & can. quæst. singul. 5. n. 5. Barbof. dict. 21. num. 2. Grat. discept. 509. num. 35. Surd. decif. 283. num. 8. Monachus decif. Florent. 50. num. 18. & necnon proxima subsequenti prohibitione, quod nulli Episcopo fas sit Moniales, vel Clericos præfatos excommunicationis, vel interdicti vinculo innodare, quod licuisset Marficano, si aliqualis Iurdictio penes ipsum remansisset, cum Capella 16. cap. quanto 26. de prinil. Ioan. Andr. in tract. de interd. num. 23. Chokier de

iurisd. in exempt. part. 2. quæst. 41. numer. 122. Gigas de pension. quæst. 60. numer. 1. Belincin. de charit. subid. quæst. 24. n. 2. & in puncto ponderauit Rot. in Respon. exemptionis 20. Aprilis 1640. §. quod confirmari in fin. coram Reuerendiss. Salamantino.

Secundo, quod Chrisma, Oleum sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, qui ad Sacros Ordines fuerint promouendi absque omni contradictione, & appellatione Moniales suscipiant à quocunque maluerint Episcopo ad eam Ecclesiam ab ipsis vocato, quæ omnia cum peti ab Episcopo Marficano debuissent, nisi lex omnis, tam Iurisdictionis, quam Diœcesis ab eo abdicata esset, quia concernunt Ordinem, & dignitatem Episcopalem, ac pertinent ad legem Diœcesanam. Io. Andr. in c. 1. n. 7. de prinileg. in 6. Brunell. de legat. concl. 10. col. 3. Grat. discept. 211. sub numer. 49. Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 25. n. 6. san. mem. Greg. XV. dec. 434. num. 13. Textus est in cap. veniens, §. Chrisma de præscr. cum aliis allegatis Modern. Carpenfi controuers. forens. cap. 220. n. 11. in fin. & num. 120. exinde clare dignoscitur ab vtroque lege Episcopi Marficani Monasteriũ & Moniales fuisse solutas, Chokier de iurisd. in exempt. p. 2. quæst. 16. & p. 4. q. 11. n. 2. & 3. Barbof. de potest. Episcop. alleg. 105. num. 65. Lotther. de re benef. lib. 1. q. 24. n. 135. vers. at non sufficit.

Eo magis, quia non solum fuit Monialibus concessum prædicta petere à quocunque Episcopo maluerint in propria, siue alterius Ecclesia celebrando, sed etiam ad ipsarum Monialium Ecclesiam vocato, & sic permittitur alieno Episcopo absque Marficani consensu ad libitum Monialium Pontificatus exercere in hac Ecclesia, quod non liceret si esset in Diœcesi, vel de Diœcesi Episcopi Marficani Aldan. in comp. canon. res. lib. 1. tit. 4. num. 3. Specul. part. 3. tit. de Cler. peregr. sub. num. 5. vers. licet non Chokier de iurisd. in exempt. q. 11. sub num. 3. vers. non tamen, Barbof. in collect. ad Concil. Trident. 14. de reform. cap. 2. numer. 3. & de potest. Episcop. 30. num. 15.

Ex quibus corollarie sequitur, quod eadem Ecclesia, & Monasterium constituat Territorium paratum non improprie, & per modum appellationis, & ad certos tantum effectus, vt de impet. exempto declarat Rot. decif. 207. num. 3. non etiam, & num. 4. par. 2. diuers. dec. 324. num. 7. 1. recent. Lorth. de re benef. lib. 1. quæst. 14. seqq. Chokier de iurisd. in exempt. part. 2. quæst. 121. sed verè, & proprie, quamuis sit interimites Diœcesis Marficane, Gemin. in cap. cum Episcopus, num. 4. de offic. ordin. in 6. & in cap. 2. n. 1. subd. statuit eod. titul. Rot. dict. dec. 207. num. 5. in fin. vers. taliter, p. 2. diuers. dec. 105. num. 2. inter impet. p. 2. Farin. lib. 2. dec. 42. num. 2. & 6. dec. 65. num. 3. Modern. de iur. Abbat. tom. 3. dec. 635. numer. 1. vnde, parte 3. recent. dec. 54. numer. 2. vers. ad quæst. & num. 5. coram Mart. Andr. cum aliis allegatis Adden. ad Buratt. dec. 578. num. 21. & distinguit inter exemptionem simplicem, & plenam, Lotther. d. lib. 1. quæst. 24. num. 127. Grat. discept. num. 33. Maxime quia nusquam in supradictis priuilegiis Monasterium enunciatum, vt solet alicuius Episcopi Diœcesis, quinimò tam in Epistola Cardinalis Medices anno 1499. Summ. num. 1. quam in Literis delegatoris Innocentij Octauiani rectis eodem anno ipsi Episcopo Marforum Summ. numer. 18. Monasterium dicitur nullius Diœcesis quas Literas, cum idem Episcopus executionem mandauerit, agnouisse videtur veritatem, & enunciatum.

enunciatur, ad Text. in cap. ex ore, vers. per hoc de his que sunt a maior. p. cap. Dec. conf. 206. sub num. 7.

9 † Cumque enunciatur sint duæ, & antiquissimæ, ultra centum annos, ac adminiculentur, vt infra longæua possessione Abbatis Montis Cassini valde conducunt ad probandam qualitatem enunciatam. Put. decis. 149. num. 2. lib. 3. Rota inter recent. dec. 91. num. 2. in fin. dec. 16. num. 6. part. 1. dec. 54. num. 10. coram Martin. Andr. & in punct. dec. 66. num. 6. apud Moder. de iur. Abbat. tom. 3. referendo enunciaturas contrarias, quæ fortè adessent ad tempus ante priuilegia Apostolica, vt in proximis terminis respondit Rot. dec. 54. n. 6. in fin. coram Mart. Andr.

Quo verò ad secundam partem videlicet subiectionem omnem Monasterij, ac Monialium Abbati Montis Cassini, & in eum translationem potestatis quasi Episcopalis priuatiue ad Episcopum Marforum, probatio resulat tum ex Epistola Sacre Congregationis super negotiis Regularium scripta de anno 1585. ad Abbatem Montis Cassini, data in Summ. num. 2. ibi, *sapendo la Paternità Vostra, che da centinara d'anni in qua quel Monasterio (scilicet Monialium Talliacotij superius nominatarum) è stato sottoposto al monte Cassino, e che gl' Abbatì pro tempore come Ordinarij l'hanno visitato, governato, e corretto le Monache, & i Preti, per o con la presene ordiniamo a V. P. che debba mandarui subito un Monaco della Congregatione vostra, si come si è fatto sempre per il passato &c. ad arbitrio dell' Abbatè, il qual Monaco habbia da confessare &c. & hauer cura poi del temporale, come dello spirituale &c. esse Monig. di Marfisco, e suo Vicario desse in ciò impedimento alcuno, che non vogliamo crederlo &c. ci procureremo il remedio conueniente.* Tum ex ipsis supra memoratis priuilegijs Apostolicis, in quibus conceditur exemptio Monialibus salua Montis Cassinensis debita iustitia, & reverentia; † hæc enim reseruatio denotat in Abbate Cassinensi potestatem quasi Episcopalem; cum Episcopo reuerentia huiusmodi debeatur. Felin. in cap. cum inter num. 3. & 4. de re ind. Seraph. dec. 1025. n. 18. Rota in Cathacen. praetensa obedientia 23. May 1650. §. primo, vers. etiam admissio iure reuerentiali, coram Me, & in puncto huius Monasterij.

10 † Abbatibus dec. 83. num. 4. apud Comitulum. † Tum ex eorundem priuilegijs bis centenaria, & amplius obseruantia, & actibus successiuis ab Abbate gestis, mox recensendis, vtramque legem iurisdictionis, & Diocesis respicientibus, qui sensisse Pontifices potestatem omnem in Abbatem per eadem priuilegia transerre declarant. Gabr. conf. 66. n. 24. lib. 2. Seraph. dec. 600. n. 3. & in proximis terminis Cyriac. controu. 141. num. 38. relatus à Moder. Carpenfi contr. forens. cap. 110. n. 10. Mart. Andr. dec. 54. n. 16. Rota inter impressas apud Modern. Perusinum de manut. dec. 71. n. 1.

11 Constat siquidem Abbatem vsque de anno 1266. confirmasse statuta à Monialibus edita Sum. n. 9. De anno 1335. vniuissse huic Monasterio Ecclesiæ S. Ioannis de Camerata Summ. n. 11. quod denotat subiectionem, & respectiue potestatem Episcopalem vniuersis. Feder. de Sen. conf. 111. n. 8. Oldr. conf. 127. n. 5. & seqq. Rot. in Melitana Vrionis 22. Iunij 1640. coram Reuerendiss. D. meo Decano. De anno 1537. 1541. 1588. Confirmasse electiones Abbatissarum cum assertionem, quod Monasterium est membrum, & grangia Sacri Monasterij Cassinensis, ipsique immediate subiectum Summar. num.

12 † quæ confirmatio est actus iurisdictionis, cap. ex frequentibus de insti. Lotther. de re benefic. lib. 2. Decis. Rot. Rom.

quæst. 18. num. 27. & 28. Seraphin. dec. 637. num. 1. Buratt. dec. 578. num. 8. & 9. Rota in Marfiscen. iurisdictionis 18. Februarij 1647. coram Me. Indulgentias non semel concessisse Monialibus, quod pariter Episcopalis potestatis est, cap. accedemibus, de excess. Prelat. Nauarr. de Indulgent. notab. 31. Azor. instiur. moral. part. 2. lib. 3. cap. 55. quæst. 3. Barbof. de potest. Episcop. alleg. 88. num. 17. & denotat subiectionem Monialium concedenti. Vgolin. de potest. Episc. cap. 41. §. 2. n. 2. vers. 2. Barbof. d. alleg. 88. n. 26.

Insuper pluries ac pluries incipiendo ab anno 1413. 19. Summ. num. 10. & prosequendo vsque ad annum 1595. Summ. n. 14. & 2. eqq. visitasse Monasterium, & Moniales, quod ab Ordinaria iurisdictione pender, cap. 1. in fine de censib. in 6. Barbof. de potest. Episc. alleg. 102. num. 4. & seq. Grat. discept. 212. num. 36. Rot. d. c. 117. num. 5. apud Modern. de iur. Abbat. tom. 3. † Et hic aduertendum est, quod in visitationibus huiusmodi Abbas plurimos actus exercuit, legem iurisdictionis, ac Diocesanam concernentes; multa enim sanciuir circa clausuram Monialium, quæ soli Episcopo demandata est etiam in Monasterijs Regularium ex Concil. Trident. sess. 25. de regul. cap. 5. vt notat Suarez de Relig. tom. 4. tr. 9. de variet. Relig. lib. 1. cap. 11. in fin. fol. 344. Barbof. de potest. Episcop. alleg. 102. num. 3. & alleg. 105. n. 31. Cochier. de iurisd. in exempt. part. 2. quæst. 45. num. 5. Piafecius in prax. Episcop. part. 2. c. 3. art. 7. n. 2. cum alijs relatis à Sperello dec. 57. Ecclesiast. 97. num. 19. † Administrauit Sacramentum Confirmationis, nec administrare potuisset, si Monasterium non esset separatum à Diocesi Episcopi, & sibi subiectum. Emanuel. quæst. Regul. tom. 1. quæst. 18. art. 3. Azor. instiur. moral. part. 2. lib. 3. cap. 30. quæst. 4. vers. in primis, Couarr. var. resolut. lib. 1. cap. 10. num. 6. & 14. Nauarr. conf. 14. num. 2. de priuileg. Barbof. de potest. Episc. alleg. 30. num. 4. & 15. † Communatus fuit censuras Ecclesiasticas, aliasque penas pecuniarias Monialibus, & Clericis Ecclesiæ inseruientibus, eosdemque ab excommunicatione incurfa absoluit. Visitauit Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, Olea sancta, Fontem sacri Baptismatis, Calices, omnemque factam suppellectilem, quod sanè solius Episcopi munus est in propria Diocesi, Barbof. de potest. Episc. alleg. 74. sub n. 18. vbi allegat concord. Rot. in Barchinonen. iurisdictionis 4. Iulij 1646. §. 1. coram Me. Ac tandem aliquando prohibuit Monialibus, & Clericis, ne in pertinentibus ad Ordinem, siue iurisdictionem Episcopalem adeant Episcopum Marficannum, vt signanter legitur in visitatione anni 1560. Summ. num. 12.

Quapropter, cum ex præmissis, quæ non fuerunt deducta in Summariissimo possessorio tempore decisionis 83. coram Comitulo, clara sit exclusio Episcopi Marforum ab omni iurisdictione, & plena iurdictio Abbatis in hoc Monasterio, illud propterea dicitur propria Diocesis Abbatis, Anch. in c. pestulatis n. 45. de for. compet. Grat. disceptat. 212. n. 33. Rot. dec. 100. sub num. 3. apud Modern. de iur. Abbat. tom. 3. facit Cochier. de iurisd. in exempt. p. 1. q. 9. n. 7. vers. ratio est, pro vt etiam deponunt testes dati in Summ. num. 16.

Et per consequens non vrget nouissima Constitutio sanctæ mem. Greg. XV. quæ incipit, *Inferuabili*, relata per Modern. de iur. Abbat. disp. 16. sub quæst. 2. subiiciens Moniales visitationi, & correctioni Diocesani Episcopi, & prohibens, ne Confessores tam Ordinarij, quam Extraordinarij ad confessiones

Monialium, etiam Regularibus subiectarum audientias deputentur, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei iudicentur, & approbationem obtineant. Quia loquitur de Episcopo Diocesano, qualis ex prædictis non est in hoc Monasterio Episcopus Marfori, nec militat in locis alterius iurisdictioni omnimodè subiectis, ac Territorium separatum constituentibus, ut declarauit Sacra Congregatio Concilij Interpretum, relat. à Moder. de iur. Abbatiss. d. disput. 16. post quesit. 3. versic. ad tertium fol. 178. & in terminis similium decretorum Concilij Tridentini aduertit Grilizon. conf. 142. numero 21. & 22. Grat. discept. 211. numero 33. 36. & 39. aliique relati à Moderno Carpenfi controu. forens. cap. 67. numer. 26. numer. 28. & numer. 31. & cap. 220. num. 112. & 113. Rota apud Modern. de iur. Abbat. dec. 117. num. 3. & 4. vers. præterea tom. 3.

Atque ita decisum, vna tantum Parte informante, citato tamen pluries Reuerendissimo Episcopo Marforum.

R. P. D. ZARATE

Nicien. Prioratus.

Mercurij 1. Iulij 1654.

Ad part. 2. cap. 3. §. 11.

ARGVMENTVM.

Presbyteratus vacatio & alia requisita, quomodo probentur pro iustificatione Literarum Apostolicarum, sicuti idoneitas prouisi, & Proconotariatus, ad effectum reservationis Beneficij. Possessio beneficij quomodo apprehendenda sit de manu executoris. Erectio Pœnitentiariæ ex quibus nulla reddatur.

SVMMARIVM.

- 1 Executio datur Literis Apostolicis iustificatis.
- 2 Presbyteratus ex quibus probetur. Item vacatio per obitum, numero 3. Et alia requisita pro iustificatione Literarum, numero 4. Item idoneitas prouisi, numero 5.
- 6 Probato Proconotariatu, illius qui hanc qualitatem habet, beneficia sunt reservata, & Ordinarius illa conferat, collatio est nulla.
- 7 Prouisio anterior facta per Vicelegatum debet præualere posteriori facta in Vibe.
- 8 Verisimile non est quod Vicelegatus beneficium vni collatum, alteri conferre voluerit.
- 9 Executor Literarum Apostolicarum non potest exequi pendente lite in Rota, cum omnis iurisdictione in Rotam transfusa fuerit.
- 10 Erectio Pœnitentiariæ non subsistit si fiat de beneficio non vacante, vel de reservato.
- 11 Pœnitentiarius regulariter debet esse ætatis annorum quadraginta.

DECISIO LXII.

Literas Apostolicas Dom. Gasparis Caluini esse exequendas fuit resolutum, quia illæ sunt in omnibus iustificate, cap. si Capitulo, vbi Gloss. in verbo Exequatur de prob. in 6. Rot. dec. 283. num. 1.

part. 7. recent. in Leodien. Canonicius 7. Februarij 1653. coram R. P. D. meo Verospio, & in Beneu. Canonici 4. Maij præteriti in princ. coram Me.

Equidem Presbyteratus Gasparis iustificatur ex Literis patentibus Ordinarij Rota coram Caualerio decisi. 533. n. 2. in Barchinonen. Parochialis de Palen. 20. Iulij 1650. §. Presbyteratus, coram R. P. D. meo Albergato, & in citata Beneu. Canonicius, §. Qualitates. Ex iisdemque Literis ostenditur ipsam Gasparem esse Diocesenum Nicien. Felin. in cap. post cessionem n. 3. de probat. Rot. cor. Buratto decisi. 888. n. 1. in Cefenaten. Canonicius, 1. Iulij 1651. §. fin. coram Eminentiss. Corrado, & in prædicta Beneu. Canonicius, §. ortum verò.

Vacatio autem per obitum Balduini vltimi possessoris extra Romanam Curiam satis probatur, etiam ad effectum adiudicationis ex confessione D. Ioannis Lacobi Romani ex eadem vocatione venientis. Rot. dec. 544. n. 4. par. 4. dec. 302. n. 2. par. 7. recent. in Vien. Parochialis 20. Iulij 1650. coram R. P. D. meo Bichio, in Auerfana Iurispatronatus 14. Martij 1653. §. de vocatione coram Me.

Quemadmodum propter eandem confessionem idem Ramoinus in dubium reuocare non potest, quin sit iustificatus valor per non excessum doctor. 80. enarratus, & quin Prioratus sit Dignitas, non tamen post Pontificalem maior, & quod vna cum Canonatu, & Præbenda absque dispensatione Apostolica conferri consueuerint, illisque annis sit Parochialis S. Michaelis loci Turbie Nicien. Dioc. cui non nisi per Vicarium perpetuum exerceri solita imminet Cura animarum; Quod etiam ex prouisione dicti Balduini firmata in contraditorio iudicio comprobatur. Rota dec. 708. num. 4. coram Buratto.

Gasparem verò idoneum esse ex fide Examinatorum Urbis elicitur, quibus de mandato huiusmodi S. Tribunalis commissum fuit examen. Rota dec. 257. n. 7. par. 1. rec. dec. 540. n. 14. coram Buratto, & Calagurritana Beneficij de Cornago 28. Iulij 1649. quod autem, coram Eminentissimo Orthonoboni Bononien. Archipresbyteratus 23. Martij 1648. res. qua verò in fine, coram Eminentissimo Corrado, & in prædicta Beneu. Canonicius, §. iustificationem coram Me.

Demum & Balduinum Proconotarium (vnde reservatio proficiscitur) bene iustificatus fuit ex Literis Apostolicis in forma Brevis per ipsum Balduinum anno 1626. expeditis iunctum vltimum vltimum & exercitio, ut in Decisione in hac causa per sequens 5. Decembris 1653. §. de Proconotariis in coram Me, ex qua profecto reservatione contra obiectum Ramoini deductum ex prouisione Ordinarij cum possessione subsequuta, quippe quæ a decreto irritanti, quod inest in regulis reservationis inficiuntur. Argel. de legitim. contradiet. part. 1. Rot. dec. 362. num. 3. part. 3. recent. cum aliis in Form. Parochialis 1. Iulij 1644. coram R. P. D. meo Patingero, & in Pamplonen. Beneficij de Elfrida 19. Decembris 1649. §. nec propterea, coram bon. meo Arguelles.

Nec alicuius ponderis visa est Dominis alio Ramoini prouisio certo modo à Reuerendissimo Legato Auenionen. 24. Decembris 1653. obiecta præcipue quia est posterior: nam prouisio Gasparis 19. Februarij 1653. emanauit, atque ita ista verior præferenda est, cap. super ea de offic. deleg. Rota in Gadicen. præstimonij 2. Decembris 1653. §. tum quia est posterior, coram bon. mem. Arguelles in Asten. Coadiutoria 21. Iulij 1652. §. Minus